

ρούμεθάσε τηρίπατο φασίν, ὅτι ζηλωταὶ τῇ δηπτιδευ·
μάτων ἐσόμεθα τῇ σέν, καὶ μᾶλλον ἢ πρότερον τῇ κλο-
ταῖς προσέξομεν. ἐν δὲ τῷ προσθεῖναι μᾶλλον ἢ προτῷ,
ἐπ' ἀμφοτέροις διέβαλεν, ὅτι καὶ πρότερον ἔχαρον καὶ
νῦν δηπτὸς ἀσύντακτος αὐτοῖς οὐδὲ εἰς θεός Αθηναῖον
ως πολλὰ πλέπεται.

CHR. Κλέπτῃ γείσι] Tangit omnino mores
Atheniensium rapto & furto gaudentium, qui que
sciunt, quæ bona sunt, sed facere nolunt.

Σχόλια. Τοῖς θεοῖς ἀπασιν δηπειλεύεται.] ὅντὶ
τοῦ δηπτὸς θεοῖς βιβλεύεται. [Η γε σελήνη χ' ὡς πα-
νοῦργος.] τῷ λέγεται δέ τοις ἐπιλειψίεις ηγήτας ἀλλας
διοπησίας, τοῖς καὶ τῷ Πελοποννησιακὸν πόλεμον θυμο-
μένιας. Τοῖς Σαρβάροις προσδιδοτον.] δοκοῦσι γε οἱ
Σαρβάροι, ιούτες μάλιστα θεραπεύειν τῇ θεῶν. Γ-
ρας δὲ ἐπιβολῇ προσώπων, εἰς διάπονον προσάγεται
τοὺς αἰνούσιους. λειπόντων δὲ δείκνυσι πεδίνην, ὅτι ὑπέρ
τῇ βαρβάρων δεῖ τὸ τοὺς Ελλήνας τῇ οἰκείᾳ δια-
φθείρεται τάσσει. Τούτοις δέ.] οἱ Σαρβάροι τῷ πλιον
ηγήτω σελήνην τιμάσιν. ὡς Ηρόδοτος ἵστορες. εὐφάντης
δὲ πάλιν εἰς ἄμονοιαν αὐτοὺς προπρεστόμηνος, δείκνυ-
σιν ὅτι ὑπὲρ τῇ Σαρβάρων δεῖ τό, ιούτες Ελλήνας δέ
σάσσεις ἀλλίλους διαφθείρουν. δηπειλῶς δὲ οἱ Σαρβά-
ροι ιούτε πλιον εἰς σελήνην θεῶν μᾶλλον πάντων
σεβουσι. δέ τοικαὶ πλιον εἰς τοὺς Εφέσους οὐδειλυ-
μάναστο. οὐ μὴ γε πλιον, Απόλλων ἐνεργήτιο. οὐδὲ Αρ-
τεμίς σελήνη. Ιούτε τελεταὶ αὐτοὶ λαβόντες.] ιούτη
δηπολλυμένων τῇ Σαρβάρων αὐτοῖς θυόντων. αὐτο-
τηρτέον δέ διάτι τοῦ τοις θυσίας, κατατά ταὶ τελε-
ταὶ. Ταῦτα ἄρα πλάνη] συντίθεται οἱ Ερμῆς καί φοιτοι.
ὅτι δέ τοικαὶ πλιον εἰς τοὺς παρέκλετο τῇ ήμερᾳ, δὲ
σελήνη τῷ πλιον. επειδὴ γε οὐδὲ οὐδὲ πλιον εἰς τοὺς
μάντας, ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς τοὺς πλιον εἰς τοὺς πλιον.

Καὶ τὸν πλάνην παρέζωγον ὑφ' αἵματολίας.
Τρ. Ναὶ μα Δια. πορεὶς παῦτ' ὥφιλέ Ερμῆς γέλα-
θειν περιθύμως τελεῖ δέ ηξελένησε, (Βε,
Καὶ οἱ τὰ μεγάλα ἡμέτεροι Παναθηναϊκοὶ αἴρομεν,
Πάσις τε ταὶς ἀλλας τριγεταὶς ταὶς τῇ θεάρ,
Μυστεῖς Ερμῆς, Διηπόλει, Αδώνια,
Αλλαγέ τε οἱ πόλεις πεπανωμέναι ποιον,
Αλεξικανῷ θύσιον Ερμῆς πανταχοῦ,
Χ' ἀτερτὸν πόλλα ἔξις αἰγαθά. περφέν δέ οἱ
Δώρον διδώμει, πλεύδην απέν δινέχης.
Ερ. Οἱ μὲν ᾧ εἰλέμων εἴμι αἱ τῇ ήμερᾳ καὶ οἱ μάνται
Ερ. Οἱ μὲν ᾧ εἰλέμων εἴμι αἱ τῇ ήμερᾳ καὶ οἱ μάνται.

Σχόλια. Υφ' αἵματολίας. Ιούτως ἡ ζεφύν. μέμιν-
ται Ηρακλεῖος ἐν τῇ ιδίᾳ. καὶ Φρωνίχος ἐν τῇ Θριστῇ
πορεικεν, οὐτωτοις θυσίαις λέξιν. Μένον δέ εἰστεντος
σμαρτίας, ἀντὶ τοῦ σμαρτάνοντος, εἰπεν ὑφ' αἵματολίας,
ἀντὶ τοῦ φειδόρμου τῇ ήμερᾳ αὐτῷ, ἀλλας.
τῆς τῇ ήμερᾳ αἱρεστοι λιοσχείας. Καὶ οἱ τὰ μεγάλα] εἰς
ώς καὶ μικρῶν ὑπων τοῦτο φοιτον. ἀλλ' αὐτῶν πλιον κα-
ειν. τῇ δὲ Αθηναϊκῇ ηγοντο δέ τοικαὶ πέντε ἔτη. ὅτε καὶ ἡ ναῦς
δηπτὸς τοὺς πλέοντας περαύτοις. οἱ φοιτον δέ ξορδοὶ ταὶ Πανα-
θηναϊκοὶ οὐ τῇ Αθηναϊκῇ, εἰς τοὺς περιποιητοὺς τούχαρδον δέ
το. Πάλατε ταὶς τελεταὶς.] καὶ τοῦτο πρὸς τὰς ἀλ-
λας τελεταὶς Καρέτερον δὲ ἐν τούτοις μᾶλλον, ὅτι οὐ
πλειστηραμένως δηπτὸς θυσίαις ἔριπε. Ταὶς τῇ ήμερᾳ
θεῶν.] ταὶς τῇ διάμετρει τοῦ Κόρη ἀγόμενα, εἰκότει ταῦταις
φοιτον δέ ξορδοὶ, ἀλλαγέ οἱ, πλατερ καὶ τὰ Παναθηναϊα.
Διηπόλεια δέ εορτὴ Αθηναϊτον ἐν τῇ Πολιει Διηπόλεια
περιφροφοεῖταις πετάρτη δηπτὸς δέκα. εἴτε δὲ δηπομημηα
τῇ πελάγῳ έτῇ καὶ τοὺς βοῦς συμβάντων. Διηπό-

Α πτετον εἰπεπαίδειν.

CHR. ταῦτα δηπειλεύεται.] Optimus & doctilis-
simus vir Nicolaus Faber Parisiensis, qui senecte
vetustate laborantis & ruentis audit iamdudum
refector & tibicen, persuasit mihi aliquando, ut
mutarem τὸ οὐμῖν in ημῖν. Quam ego lectionem
hominis causa iudicio multum valentis, & me
longè superantibus, libenter amplector. Etsi defen-
di potest altera, quod dixerit paulo antea indicatu-
rum se facinus magni momenti, quod concipitur
aduersus Deos omnes. Τέτοιοι οἱ βάρβαροι] Bar-
bari Solem & Lunam maximoperē colunt. Pro-
pterea Delo & Epheso pepercérunt cùm Græ-
ciam vastarent. Sol enim Apollo, Diana Luna.
Tamen apud curtium libr. 4. sol est Græcorum,
Luna Persarum. Hic vero bonus ciuis Aristophane-
nes tacitè innuit, crescere barbaros ex intestina
Græcorum discordia, & hos in perniciem ruere,
illos in floris cacumen surgere. Nihil enim est
quod magis regni aut populi res infirmet, ac sedi-
tio ciuilis aut popularis, vt præclarè maximus
Philosophus censuerit in Politicis hanc senten-
tiam, αὐτοῖς τὸ σαστάζον. Hac profectò imagine
compelli debet nostra Gallia, ad quam verè refer-
re possumus, quod sapientissimus heros, diuus Iuli-
ius cæsar scaliger, de Italia ceciuit hoc versicu-
lo, Ήτεν γε τοι πολλαὶ σελήναι εἰσιν, εἰπεπαίδειν? Παρε-
πιλέπτετο] Alludit ad Eclipses, & signa quo tempore
belli Peloponnesiaci notata sunt, sed ludit cùm
de rebus quo necessario & secundū naturam
sunt, κλέπτειν usurpat. Sic cùm ait αἱρατωλίας, de-
licta & furta Atheniensium intelligit, & voluit αἱ-
ρατωλίας, quas per Lunæ currū cursūmq; innuita

Et prava detrita orbita aurigatio.

Τ R. Ita est, amice Mercuri, quare lubens
Simul extrahe istam, & adiuua nos, si potes:
Tum tibi feremus maximas Quinquatrias,

E Et sacra diuinis attributa ceteris,

Mysteria omnia, Dypolia, Adonia,
Tum ciuitates cetera functa malis
Vbiique sacra liberatoriis.
Facient tibi Herme, plurima bonate manent.
En primus hancce muneri, ut libes, fero.
M E. Pateris & auro semper heus sum infirmior.

F λει Αδώνια.] ταὶ Διηπόλεια τῷ Διῃ, ταὶ Αδώνια, τῷ Α-
δώνιδι καὶ τῷ Αφροδίτῃ. Αλλαγέ τε οἱ πόλεις.] τοῦτο
φοιτον, οὐαὶ μὲν δέην πατεράχων τὸ άξιωμα τῷ Αθη-
ναϊων, οὐδὲ τὸ θυσιαρεῖν μόνον ἐράγτων τοις εἰρίεις. οὐ
μονον γε αὐτοῖς φοιτον τῇ Ερμεῖ τιμῆσιν, ἀλλα τοις εἰρί-
ασι αἱρεστοις τοις εἰρίεις τυχάνουσι, δέ τοις χρησ-
μέναιν τῷ οἴνῳ τῷ δινέρωται. Αλεξικανῷ] οὐδὲ δηπ-
τὸν Ηρακλεῖον μόνον οἱ θυσιακοὶ. αἱρεστοις γε Ηρα-
κλεῖς πλατερ τῷ δινέρωται. Καὶ Απόλλωνα καὶ Η-
ρακλέας αἱρεστοις πιμάσι. φοιτον οὐδὲ, οὐτε Απόλλω-
νι οὐτε Ηρακλεῖ θυσιακοὶ οὐδὲ αἱρεστοις, ἀλλα τοις εἰ-
ρίον αὐτοῖς φοιτον. τοῦτο παρεπιζεφύν. τοῦτο γε ημερ-
ατον αὐτοῖς φοιτον χρηστον. Οἱ μὲν εἰλέμων, οἱ δέ εἰσ-
τεντος ηθῶν, φοιτον εἰλέμων χρηστον δέ τοις φιλέων.
τοῦτο γε ημερατον αὐτοῖς, αὐτοῖς τοις εἰστεντον τῷ πλειον τοις εἰλέμων,
τοῦτο γε ημερατον φοιτον.

C H. Καὶ οἱ τὰ μεγάλη. Inter omnimoda cōmoda que

Pax